

На празник Св. Катарине Митрополит волоколамски богослужио у Московском подворју ПЦА

На празник Свете великомученице Катарине, 7. децембра, председавајући Одељења за спољне црквене везе Московске патријаршије, Митрополит волоколамски Иларион, служио је празнично богослужење у Московском подворју Православне цркве у Америци – Катаринској цркви.

На Божанственој литургији архипастиру су саслуживали Епископ моравички Антоније, старешина Подворја Српске православне цркве у Москви, архимандрит Серафим (Шемјатовски), представник Православне цркве Чешке и Словачке при Патријарху московском и целе Русије, протојереј Даниил Андрејук, настојатељ Катарининске цркве – Московско подворје ПЦА, протојереј Кахабер Гоготишвили, клирик Грузијске православне цркве, протојереј Алексеј Чубаков, декан I Казанског деканата, директор православне гимназије Св. Гурија Казанског, као и свештенство цркве Свете великомученице Катарине

Служено је на црквенословенском и енглеском језику, а служби су присуствовали изванредни и опуномоћени амбасадор САД у Русији Џон Џеј Саливан и изванредни и опуномоћени амбасадор Канаде у Русији Алисон Леклер.

На Литургији су произношене и молитве у вези са претњом ширења заразе корона вирусом.

Беседио је протојереј Алексеј Чубаков, а на крају богослужења, Митрополиту Илариону се поздравним речима обратио протојереј Данило Андрејук. Заблагодаривши архипастирима и свештенству на молитвама, отац Данило је прочитао речи захвалности које је Његово блаженство Митрополит све Америке и Канаде Тихон упутио Његовој светости Патријарху московском и целе Русије Кирилу. Потом је у име свештенства и парохијана храма Свете Катарине, протојереј Данило Андрејук уручио Митрополиту Илариону панагију.

У свом архипастирском говору, председник Одељења за спољне црквене односе Митрополит волоколамски Иларион је свима пренео благослов Патријарха московског и целе Русије Кирила, уз подсјећање да Његова Светост познаје и воли ову цркву, да се брине о развоју и јачању веза између Руске православне цркве и њене, некада ћерке, а сада вољене сестре, Православне цркве у Америци: “Његова светост Патријарх преноси на све вас своју љубав, свој благослов и жеље за здравље, спасење и сву срећу.”

Евоцирајући утиске са недавног путовања по Сједињеним Америчким Државама, током којег је имао прилику и да се сретне са Његовим блаженством Митрополитом Тихоном, Архиепископом вашингтонским, Митрополитом све Америке и Канаде – Предстојатељом Православне цркве у Америци, Митрополит Иларион је казао да је у контактима са архијерејима, свештенством, студентима и верним народом, као и увек када је комуницирао са представницима Православне цркве у Америци, осетио блискост упркос географским и језичким разликама које постоје.

“Не заборавимо да су Русија и Америка суседне земље. Деле нас само четири километра мореуза. Историја Православне цркве у Америци почиње мисионарима Руске православне цркве који су стигли на Аљаску и дуги низ деценија школовали локално становништво. Руски мисионари су подизали цркве, путовали по неприступачним селима и причешћивали људе, исповедали, венчавали оне који су склапали брак и сахрањивали мртве. И,

што је битно, бринули су и о здрављу људи. Када је наступила епидемија малих богиња, наши мисионари, свештенослужитељи, поред евхаристијских дарова – Тела и Крви Христове – понели су са собом вакцину и шприцеве, и вакцинисали локално становништво како би епидемија била савладана.

Још увек има много трагова руског православног присуства на америчком континенту. Ко је од вас био на Аљасци, зна да многе цркве које су подигли руски мисионари тамо стоје и данас, нека села носе руска имена. Баш као у Калифорнији, где постоји Руска река – Руска река, Форт Рос, који су изградили наши индустријалци, и где се још осећају трагови присуства Руске православне цркве. Након тога, православље се проширило по целом америчком континенту и стигло до Канаде. А већ у XX веку појавиле су се нове за Америку црквене јурисдикције Цариградске, Антиохијске и других Помесних цркава.

Данас, упркос тешкоћама које постоје на политичком нивоу између држава које су настале између Православних помесних цркава, ми и даље осећамо наше јединство, јер оно постоји и преко географских граница и црквених подела које се с времена на време јављају. Верујемо да ће поделе бити превазиђене. Молимо се за уједињење светих Цркава Божијих, за мир целог света, да сви народи живе у миру и слози.

Данас на посебан начин поштујемо Свету великомученицу Катарину као небеску заштитницу овог светог храма, као небеску заштитницу многих жена које носе име ове светитељке. Поштујемо је као небеску заштитницу манастира који се налази на гори Синај и има историјски значај за читаву Православну цркву, као нашу небеску заштитницу и заступницу. Молимо се Светој Катарини да, као што је задивила грчке философе својом мудрошћу, као што је задивила прогонитеље Цркве својом храброшћу, да и у наше дане Црква покаже људима мудрост, великодушност, љубав, како би и нове генерације хришћана приступиле Цркви Христа, да се православна вера развија и јача – и овде, и у Русији, и у Америци, и у Канади, и у другим земљама.

Пожелео бих Вам, драги оче Данијеле, да се под Вашим руководством развија и јача подворје Православне цркве у Америци, да се заврше рестаураторски радови, да се нови и нови парохијани придружују овој мени драгој заједници, где сам служио као свештеник шест година и добро се сећам дивних времена када се заједница тек стварала.

Нека Господ благослови трудове ваше и сачува све нас на многа добра

година. Срећни празници!”

mitropolija.com